

nedlagt, og at det finder Sted, ved vi jo alle.

Maa jeg saa takke den højtærede Landbrugsminister for hans imødekomende Svar. Jeg takker for Svaret med Hensyn til den Tiendedel, som de Folk, der skal have disse Brug, skal være i Besiddelse af. Jeg takker for, at den højtærede Landbrugsminister er kommet fuldstændig bort fra sin Indledningstale, hvori han ganske bestemt hævdede, at de foruden denne Tiendedel skulde have, hvad der var nødvendigt til Anskaffelse af Besætning og Inventar. Jeg kunde maaske i samme Forbindelse nævne det, som den højtærede Landbrugsminister brugte overfor mig: at den, der overvinder sig selv, er større end den, der indtager en Stad. Jeg vilde ønske, at den højtærede Landbrugsminister havde fulgt det i noget større Udstrækning, end Tilfældet har været, men paa dette Punkt har den højtærede Minister altsaa overvundet sig selv, og det fortjener han Tak for. Derimod er jeg ikke saa tilfreds med Lovforslaget, som det nu foreligger, med Hensyn til Tillægslaane, idet der efter min Mening ydes alt for smaa Tillægslaane til begge de Parter, der her er Tale om, og navnlig til dem, der har oprettet Husmandsbrug efter Loven af 1917, som netop har oprettet Brugene under yderst vanskelige Vilkaar; de kan nu ikke komme højere op end til en Laanesum af 12 000 Kr., og derved vil den højtærede Landbrugsminister fuldstændig afskære dem fra at blive selvstændige Husmænd.

Den højtærede Landbrugsminister var ikke rigtig tilfreds med, at jeg havde gjort ham til Herregaardenes Vogter. Han sagde, at det var kun til Dels rigtigt. Det kan ogsaa godt være, at det kun til Dels er rigtigt, men saa takker jeg i hvert Fald for Landbrugsministerens Oprigtighed i saa Henseende, at han vil tage en Del af Æren herfor. — jeg synes egentlig, han godt kunde have taget den hele, men det skal jeg imidlertid foreløbig lade ligge.

Jeg vilde have ønsket, at den højtærede Landbrugsminister havde brugt den Receipt noget mere overfor sig selv, at den, der overvinder sig selv, er større end den, der indtager en Stad. Kunde han have overvundet sig til at gaa med til Ekspro-

priation, vilde man kuene skære Jord bort fra dem, der har de store Arealer. Jeg vilde have været glad, hvis den højtærede Minister havde delt det Syn, at det er ganske meningsløst, at der er enkelte, som har mange Tusinde Tdr. Land, medens der staar Tusinder og atter Tusinder, som gerne vil have Del i denne Jord. Men det vil den højtærede Minister ikke være med til, og saa er der naturligvis ikke noget at gøre. Landbrugsministeren har jo Flertal i begge Tingene, og naturligvis kan han sætte sin Villie igennem. Men naar den højtærede Landbrugsminister udtaler, at mit Parti -- det ramte for øvrigt ogsaa mig personlig -- havde en vis Lyst til at sige, at Kravet var stillet fra vor Side, og at jeg for mit Vedkommende havde takket, fordi man havde imødekommet de Krav om Fremskaffelse af Jord, der var kommet frem fra vor Side, er det kun til Dels rigtigt. Den højtærede Minister har kun opfattet min Udtalelse til Dels rigtigt. Jeg takkede den højtærede Minister, fordi han kom her og frimødigt sagde, at hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov, skal vi nok faa at se, at Loven bliver brugt, idet den omfattes med stor Interesse. Fra det Partis Side, den højtærede Minister tilhører, er det nemlig Gang paa Gang hævdedet, at der i Virkeligheden ikke var Trang til Jord, i alt Fald ikke saa stor Trang, som vi sagde... Den højtærede Minister ryster Hovedet. Men hvis den højtærede Minister havde siddet her lige saa længe som jeg -- og jeg har dog for min Person ikke siddet her saa længe --, vilde han vide, at disse Udtalelser er faldet fra Venstres Side.

Den højtærede Minister udtalte dernæst, at det var egentlig Venstre, der havde baaret denne Sag frem, og selv om man maaske ikke havde været tilbøjelig til at gaa saa stærkt frem, som Socialdemokratiet havde ønsket, havde vi derfor ikke Ret til at sige, at det var os, der var fremkommet med Kravene, og det var de andre, der modstræbende havde ladet sig slæbe med. Jeg har ikke det mindste imod, at den højtærede Minister vil hævde, at hans Parti skal have Æren for den Husmandslovgivning, der fandt Sted før Krigen, men de, der har fulgt denne Sag med en lille Smule Interesse, vil vide, at